

Nr 18.

Av herr Lövgren, om höjning av premierna för dödande av säl.

Kungl Maj:t föreslår uti årets statsverksproposition under nionde huvudtiteln, att det anslag å kronor 38,000, som från och med år 1913 utgått såsom premier för sälars dödande, skall sänkas med 18,000 kronor till 20,000 kronor.

”Anslaget, som har natur av ordinarie förslagsanslag, har under åren 1916—1920 tagits i anspråk i följande omfattning:

1916		kronor	11,580
1917		„	16,770
1918		„	34,470
1919		„	9,066
1920		„	14,901

utgörande i medeltal 17.357 kronor för år.”

Departementschefen anför i sin motivering till statsrådsprotokollet, att med hänsyn till den omfattning, i vilken anslaget under senare år tagits i anspråk, anslaget bör kunna sänkas till 20,000 kronor, pr år räknat.

Av ovan anförda siffror framgår, att anslaget icke under något år helt anlåtats, men detta är enligt min mening icke ett skäl, som talar för en sänkning av anslaget utan snarare ett skäl, som talar för en höjning av premierbeloppet från nu gällande belopp, 4 kronor, till åtminstone 10 kronor.

Uti motiveringen till Kungl. Maj:ts förslag om höjandet av detta anslag till 38,000 kronor år 1913 beräknas, att sälen årligen i Östersjön förtär minst 73,000,000 kg. fisk. och jag har skäl att tro, att denna siffra icke är överdriven, utan snarare tvärtom. Den säl, som uppehåller sig i Bottniska viken, väger enligt säljägares uppgift under månaderna april—juni 30 à 35 kg., men på senhösten uppgår den genomsnittliga vikten till 60 à 65 kg. Sälen undergår således en viktökning av icke mindre än 30 kg. under sommarmånaderna, och det är då lätt att inse, vilka kolossala mängder fisk som åtgå för att åstadkomma detta resultat. Men det inskränker sig ingalunda endast till

enbart dessa indirekta skador. Utan den tillfogar fiskarna mycket betydande direkta skador genom att sönderriva och förstöra redskapen.

Av statistiken framgår att under den senaste femårsperioden premier utbetalats för i genomsnitt 4,365 sälar pr år, och närmast föregående femårsperiod var antalet dödade sälar i genomsnitt 6,372 pr år. Det var krigstidens oerhört uppdrivna priser på skinn och späck, som lockade till intensiv jakt, men när nu späckpriset sjunkit till några tiotal öre pr kg., är det klart, att säljakten icke längre lockar, och följaktligen inträder åter en ökning i sälarnas antal till oerhörd skada för den svenska fiskarbefolkningen.

Med stöd av vad jag här ovan anfört, tillåter jag mig vördsamt hemställa att riksdagen måtte besluta,

dels att höja premien för dödandet av säl från nu gällande fyra kronor till tio kronor,

dels ock att med bibehållande av ordinarie förslagsanslaget till belöningar för rovdjurs dödande vid ett belopp av 38,000 kronor för år räknat upptaga samma anslag med halva beloppet eller 19,000 kronor för tiden 1 januari—30 juni 1923.

Stockholm den 16 januari 1922.

O. W. Lövgren
i Nyborg.

I motionens syfte instämma:

N. E. Nilsson.

K. Bergström.

Ludwig Brännström.

Elof Lindberg.

H. Molander.

Ivar Österström.

Oscar Osberg.

B. Corneliussen.

Ernst Hage.